

Motion

1976/77: 133

av herr Johnsson i Blentarp m. fl.
om avdrag från slutlig skatt för kostnader för resa till och från
arbetet, m. m.

En viktig del i den skattereform som trädde i kraft den 1 januari 1971 var ändringen av ortsavdraget till ett grundavdrag och ett speciellt avdrag på den slutliga skatten. Genom denna senare åtgärd blir skatteförmånen lika stor för alla familjer där bara ena maken arbetar, oberoende av hur hög inkomsten är.

Det finns emellertid fortfarande inkomstavdrag vid beskattningen som gynnar de höga inkomsttagarna.

Det mest markanta är när det gäller avdrag av resekostnader för intäkternas förvärvande. I dagens samhälle med en alltmer flexibel arbetsmarknad, ofta med pendling och långa resor som följd, är dessa avdragsförhållanden än värre.

Som exempel kan nämnas att för färd med egen bil ca 1 000 mil medges ett avdrag om 3:75 kr. per mil. Ett sådant avdrag ger med dagens regler en skattelättnad för 30-35 000-kronorsinkomsttagaren med ca 1:70-1:80 kr. per mil, medan 70-75 000-kronorsinkomsttagaren får en skattelättnad med ca 2:80-2:90 kr. per mil. Vid samma inkomstlägen blir, för den som färdas kollektivt med en månadsbiljett å 70 kr., skattereduceringen ca 60 % större för 70 000-kronorsinkomsttagaren. Med inkomster på 100 000 kr. och högre framstår utfallet av reseavdraget som helt horribelt.

Dessa exempel kan ytterligare vidgas, och siffrorna varierar naturligtvis i förhållande till inkomst och därmed skatt. Med de anförda exemplen framstår det emellertid helt klart att avdragsförhållandena ger stora skatteförhållanden olika skattebetalare emellan. Det torde också av detta framgå att man snarast bör övergå till ett annat system, ett avdrag på den slutliga skatten för resekostnader för intäkternas förvärvande.

De senast föreslagna punktskattehöjningarna, bl. a. på bilar, där bilägare med lika bil drabbas lika, bör även gälla vid utfallet på skatten vid tillämpningen av reseavdrag för intäkternas förvärvande.

De förhållanden som ovan redovisats är enligt vår mening från rättvis- och jämlikhetssynpunkt så viktiga att de bör rättas till så snabbt som möjligt.

Med stöd av det anförda hemställer vi
att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag till regler för av-
drag av resekostnader vid beskattning på den slutliga skatten.

Stockholm den 13 januari 1977

JOHN JOHNSON (s)

i Blentarp

ERIC JÖNSSON (s)

i Malmö

HANS JÖNSSON (s)

i Arlöv

PER OLOF HÅKANSSON (s)

i Trelleborg

MARGIT SANDEHN (s)

ARNE PETERSSON (s)

i Malmö

ERIK V. JOHANSSON (s)

i Simrishamn

KJELL NILSSON (s)

i Växjö